

אמר לחים המומונה

ועל כך המשיך מתייא בן חרש ואמר: "זהו אומר הן".

והוינו בה: מאן, מי הוא זה שאמר "הן"? **אילימא חד דקאי איגרא**, אם נאמר שהרוואה שעמד על הגג הוא זה שאמר "הן", **קשה**:

[ומתבנתה הגمراה בביטולו של משל]: וכי הוא, אותו האדם שחלים, חלום, והוא עצמו יהיה זה אשר מפער [פורט אותו]?!
והנמשל: וכי זה ששאל אם האיר המזורה הוא עצמו יענה על שאלתו "הן"?!

אללא, שהוא אמר **חד דקאי אארעא**, שהעומד על הארץ הוא זה שענה הן. כלומר, שהרוואה שאל האם האיר פני המזורה? וענה העומד על הארץ "הן".

אם כן קשה: מנא מנין העומד על הארץ ידע שהaire המזורה?

ומתרצין: **איבעית אימא** אם תרצה תפרש ותאמר: **חד דקאי אארעא** העומד על הארץ אמר הן. **ואיבעית אימא** ואם תרצה תאמר: **חד דקאי איגרא** העומד על הגג אמר הן.

ומפרשת הגمراה:

איבעית אימא, **חד דקאי איגרא** אמר הן — וכך פירושו: אמר איזחו אמר העומד על הגג: **הaire פני בל המזורה!**

משאר מצוות דרבנן?
ותירץ הריטב"א: שעירוב תבשילין היא מצוה

הוא אמר רק **בשבע מצוות** של בני נח בלבד!?

ותמהין על שאלת רב שימי בר חייא: **הא אילימא נמי**, הרי יש גם מצוות מילה שנצטו אברם אבינו! ואם כן, איך אמר רב שימי "ואימא שבע מצוות בלבד"? [מהרש"א]

אללא, בהכרח, כך שאל רב שימי בר חייא: **ואימא שאברם אבינו קיים שבע מצוות, ומילה בלבד!** !

אמר ליה רב תירוץ: אם נאמר כן — **"מצותוי ותורותי" למה לי?**

אם קיים שבע מצוות בלבד — למה נאמר גם **שקיים "תורותי"?**

אמר רבא **ואיתימא** [ויש אומרים] רבashi: **קיים אברם אבינו אפילו עירובי תבשילין**, **שהם מדרבנן**.⁽¹³⁾

שנאמר **"תורותי"** בלשון רבים, כלומר שתי תורות, אחת תורה שבשבת, ואחת תורה שבעל פה.

שנינו במשנה: אם הגיע [זמן השחיטה] הרואה אומר ברקאי. **מתייא בן שמואל** אומר: האיר פני כל המזורה עד שכחברון, **והוא אומר הן**.

ומנicha הגمراה שהיות ובדברי תנא קמא נאמר שהרוואה אומר **"ברקאי"**, משמע שגם מתייא בן שמואל מדבר על הרואה, וסביר, שהרוואה אומר **"הaire פני המזורה עד שכחברון"**.

הרמב"ן. והאריך בזה.

13. תויי הקשו: מדוע נקט עירובי תבשילין יותר